

Sv. Alexander Uhliar

Plinio de Oliveira

11. augusta 2019 ✝ Svätec týždňa ✝ Svätec na au

Životopisné dáta:

V polovici tretieho storočia poslali kresťania z pontskej Comany vyslancov k sv. Gregorovi Thaumaturgovi, biskupovi z Neocesarey a žiadali biskupa pre svoje mesto. Sv. Gregor teda prišiel k nim, aby našiel pastiera pre novú diecézu.

Mestská komisia hľadala uchádzačov so vznešeným pôvodom, veľkou výrečnosťou, vzdelaním a podobnými kvalitami. Keď ich predstavila sv. Gregorovi, ten im poradil, aby najskôr skúmali cnosť a nepohrdali tými,

ktorí pôsobia pokornejšie a poníženejšie. Jeden z mestských úradníkov posmešne odvrkol: "Ak ti nevyhovuje žiaden z nás, ctihodných občanov, možno by si mal vybrať biskupa medzi plebejcami. Radím ti, povolaj uhliara Alexandra, aby sme sa na ňom mohli všetci zhodnúť." Sv. Gregor sa spýtal: "Kto je ten Alexander?" A tak mu ho s posmechom priviedli. Jeho odev, ruky i tvár boli čierne od uhoľného prachu. Zhromaždenie sa rehotalo, keď videlo takého ufúľanca medzi kandidátmi na biskupa. Alexander ale kľudne a bez hanby stál medzi nimi. V rozpore s jeho vzhľadom, to bol talentovaný filozof a skutočný mudrc. Uhliarom sa nestal z nejakej nutnosti, ale preto, že chcel žiť život cnosti, mimo zorné pole všetečnej verejnosti. Ako mladý a pekný muž chcel žiť v čistote a vyhýbať sa príležitosti k hriechu. Uhoľný prach mu slúžil ako maska a ukryl ho pred svetom. Toto zamestnanie mu vynášalo dosť pre seba, ba i na drobné skutky milosrdenstva.

Sv. Gregor nariadil, aby Alexandra umyli a obliekli do biskupského rúcha. Zakrátko pred ním stál úplne iný človek. Sv. Gregor povedal zhromaždeniu: "Nebudte prekvapení, že vás váš úsudok oklamal, lebo súdite len podľa toho, čo vidíte. Diabol chcel skryť tohoto muža a zabrániť mu, aby sa stal biskupom."

Sv. Gregor Alexandra vysvätil a ten vo svojej prvej kázni ohúril zhromaždenie múdrosťou a výrečnosťou. Istý Aténčan, ktorý bol prítomný, ho kritizoval za nedostatok gréckej uhladenosti, ale bol v zjavení pokarhaný.

Sv. Alexander sa preslávil kázaním a správou comanskej cirkvi a za Déciovho prenasledovania zomrel ako mučeník katolíckej viery – bol upálený.

Komentár prof. Plinia:

Aký nádherný život. Zázrak za zázrakom. Pekný mladík, ktorý bol zároveň zdatným filozofom, naozaj múdry muž, ktorý sa rozhodol utiecť pred svetom. Odišiel do malého mesta, do Comany a stal sa uhliarom.

Toto povolanie nie je zrovna vznešené. Treba narúbať drevo, páliť ho v milieri, kde sa premieňa na drevené uhlie, horenie zastaviť a uhlie predať. Uhliar je vďaka jemnému uhoľnému prachu kompletne čierny.

Tak sa sv. Alexander rozhodol byť uhliarom, aby skryl svoju fyzickú krásu a vyhol sa obdivným pohľadom. Musel síce ťažko pracovať a žiť v chudobe, ale zároveň žil nevinný život bez príležitosti k hriechu. Žil v Comane a jeho život sa skladal z uhlia a filozofie.

Vieme si predstaviť, ako asi vyzeral jeho večer. Vrátil sa z práce do svojho skromného príbytku, niekde na okraji mesta, neďaleko lesa, kde bol dostatok dreva a kde bol rozľahlý priestor, na ktorom bolo možné uhlie páliť. Ticho sedí, je horúco, na peci si varí jednoduché jedlo. Kým čaká, uvažuje, robí dištinkcie, kladie si abstraktné otázky, buduje intelektuálnu stavbu, ktorou sa dvíha do výšin teológie.

Kým uvažuje, modlí sa k Panne Márii. Je čas jesť. Po jednoduchom jedle ide do kostola, navštíviť Najsvätejšiu sviatosť, navštíviť sochu sv. Panny, ktorú má rád. Potom sa vracia a prežíva čistú, zbožnú a pokojnú noc vo svojej malej Comane. Ak si porovnáme jeho život s našimi životmi v revolučnom svete, človek má nutkanie zanechať všetko moderné a odísť do ústrania tak, ako sv. Alexander. Keď ho zavolali pred zhromaždenie, tak práve robil svoje denné práce. Bolo to pre neho niečo zvláštne. Keď prišiel, zhromaždenie sa mu začalo smiať.

Nevadilo mu to. Bol si istý tým, kto je a čo robí. Bol to muž, ktorý robil, čo nás Kempenského Nasledovanie Krista učí: Buď šťastný, keď si v očiach tohoto sveta považovaný za nič.

Bol tam, bol vyrovnaný, šťastný, možno sa tešil z toho, že videl sv. Gregora Thaumaturga. Thaumaturgos znamená Divotvorca. Sv. Gregor bezpochyby zanechal mimoriadny dojem, bol známy svojimi zázrakmi a rozhodne prevyšoval všetkých miestnych predstaviteľov. Text to síce nehovorí, ale je pravdepodobné, že jeden v druhom rozoznali svätosť a ľudskú dôstojnosť.

Keď sv. Gregor prvý raz počul o Alexandrovi, asi mal predtuchu, tak si ho chcel preveriť. Netrvalo dlho a jeho predtucha sa potvrdila. Preto ho poslal umyť sa a dal mu biskupský odev. Keď sa sv. Alexander o chvíľu vrátil, bol to vyumývaný, pekný muž, v biskupskej róbe. Bo vysvätený a predniesol kázeň, ktorá všetkých očarila. Iba nadutý Aténčan ju kritizoval, lebo nebola podľa gréckeho štýlu. Malo to svoje dobré dôvody, veď sv. Alexander nebol Grék. Nakoniec však zjavenie z Neba napomenulo tohto Gréka, aby prestal kritizovať.

Ako tento život skončil? Mučeníctvom. Bol predvolaný vyliť svoju krv ako celopal Ježišovi Kristovi, nášmu Pánovi a ako svedectvo pravdivosti katolíckej Viery. Zmyl zo seba čierny uhoľný prach, aby sa pokryl červenou krvou mučeníka. Obdivuhodné!

Tento život žiari zázrakmi. Dnes žijeme v revolučnom svete, ktorý sa k zázrakom obrátil chrbtom. Všetko je banálne, prázdne, bez chuti a ak aj niečo nie je hriech, je to príležitosťou na hriech. Jediný zázrak, ktorý dnes pozorujeme, je ten, že ešte sa nájde pár verných katolíkov, ktorí nezohli koleno pred revolučnými modlami. Je to jediná vec, ktorá vydáva vzácnu vôňu uprostred páchnuceho sveta, ktorá žiari ako maják v tmách, ktorá je ušľachtilá a úctyhodná v tomto zločinnom prostredí. Je to ľalia, ktorá kvitne na hnojisku za tmavej, búrlivej noci.

Prosme teda sv. Alexandra, aby nám dal mnoho z tohto zázračného ducha, aby sme sa zmenili na skutočných apoštolov posledných čias, ako ich opísal sv. Ľudovít z Montfortu.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/sv-alexander-uhliar/>